

fordi det er en naturlig del af globaliseringsprocessen, at virksomhederne tager stilling til sociale, etiske og miljømæssige forhold.

Et eksempel på et konkret CSR-initiativ er det såkaldte CSR-kompas, kompasset, der er udviklet i et samarbejde mellem Økonomi- og Erhvervsministeriet, Dansk Industri og Institut for Menneskerettigheder. Det er et gratis internetbaseret værktøj til alle danske virksomheder, og her kan virksomhederne sammensætte en CSR-erklæring til de kunder eller samarbejdspartnere, som har stillet krav til virksomheden om f.eks. arbejdsmiljø eller menneskerettigheder. Virksomhederne kan også få hjælp til at stille CSR-krav til egne underleverandører.

Oplysninger om, hvor en vare er produceret, siger ikke noget om varens kvalitet eller de forhold, som varen er produceret under. Oplysninger om oprindelsesland siger alene noget om, hvor varen er produceret. Det vil i praksis ofte være svært for ikke at sige umuligt at angive oprindelseslandet, idet et produkt ofte består af mange forskellige delkomponenter, der er produceret i forskellige lande.

Et oplysningskrav vil være forbundet med væsentlige administrative omkostninger, der i den sidste ende vil fordyre varen og overføre omkostningerne til forbrugeren, og særlig for små og mellemstore virksomheder vil kravet være en stor administrativ byrde. Derudover er det opfattelsen, at oplysningspligten sjældent generelt vil stå mål med det reelle misbrugsomfang.

Endelig er det regeringens holdning, at krav til miljø, arbejdstagerrettigheder og bæredygtighed bedst løftes via det internationale samarbejde. Hvis vi internationalt kan skabe en fælles forståelse for vigtigheden af disse elementer, kan vi skabe en sikkerhed for forbrugeren, der er mere omfattende og ensartet.

Dansk enegang er ikke løsningen. Principielt er det en langt mere farbar vej at føre en fornuftig dialog med de ansvarlige myndigheder i de pågældende lande for derved at lægge pres på, at de relevante konventioner om f.eks. forbud mod børnearbejde og om rimelige arbejdsvilkår vedtages og efterleves.

Et godt eksempel på et internationalt tiltag er det initiativ, som miljøministeren tog for et par uger siden, og som nu er kommet til udtryk i UNEP's erklæring fra konferencen. Forslaget omhandler jo indførelsen af et fælles adfærdskodeks, en certificeringsordning, der skal sikre, at firmaer, der opererer i udviklingslande, lever op

til en række miljø- og arbejdsmiljøkrav. Ordningen vil være frivillig, men de virksomheder, der tilslutter sig ordningen, vil kunne brande sig på deres miljørigtige adfærd.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget. Der er ingen tvivl om, at det her er et forslag, der er bureaukratisk ud over alle grænser. Jeg mener også, at det er et uigennemtænkt forslag, der kan skade folk i udviklingslandene.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Lad mig starte med at sige, at vi synes, det var en god idé, hvis man kunne lave nogle af de her ting internationalt. Det tager tid, og der er jo ingen grund til bare at vente på, at det sker internationalt. Man kan lige så godt begynde.

Det siges af ministeren, at det er markedet, der skal regulere tingene. Men hvis jeg går ind i Føtex og køber en dvd, så er det eneste, jeg kan læse på den dvd, at den er lavet af et firma, der hedder Denver. Så går jeg hjem og slår Denver op på nettet og siger: Hvad er dog det for en interessant virksomhed? Og så får jeg at vide, at det er en virksomhed, der ligger i Egå uden for Århus, med 30 ansatte. Punktum.

Jeg tror ikke, at der laves dvd'er i Århus og omegn. De laves alle mulige andre steder. Man kan ikke få noget som helst at vide om, hvor dvd'en er lavet, endside hvilke vilkår den er lavet under, endside hvordan arbejderne, der har lavet den, er blevet behandlet. Hvordan skal jeg så som forbruger på markedet kunne vælge det, der er bedst?

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er jo et spørgsmål om, hvilken måde man ønsker at regulere på, og om det er staten, der skal styre det her, eller om det er markedet. Og som jeg nævnte, så mener jeg faktisk, at man kan risikere, at det her går ud over folk i udviklingslandene.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det ville være rart, hvis jeg kunne få svar på spørgsmålet. Når nu ministeren og regeringen siger, at det er så vigtigt, at det er markedet, der regulerer, hvordan skal markedet så nogen sinde kunne hjælpe mig til at vælge den dvd, som er